

ชื่อสมุนไพร อบเชย

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Cinnamomum* spp.

ชื่อสามัญ Cinnamon Cassia

ชื่อท้องถิ่น บอกคอก (ลำปาง), พญาปราบ
(นครราชสีมา), สะวง (ปราจีนบุรี), กระดังงา
(กาญจนบุรี), ผักดาบ (พิษณุโลก), สุรามิต
(สุโขทัย), กระแจกโมง โมงหอม (ชลบุรี),
กระเจียด เจียด กระทั่งหัน (ยะลา), อบเชยต้น
มหาปราบ (ภาคกลาง)

ที่มา : เมดไทย (2563)

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้น มีขนาดกลางถึงขนาดใหญ่ สูง 15 – 20 เมตร ไม้ผลัดใบ เรือนยอดกลม หรือรูปเจดีย์ต่ำทึบ เปลือกนอกสีน้ำตาลอมเทา เรียบ หรือแตกเป็นสะเก็ดสีเหลือง มีช่องอากาศกระจายอยู่ทั่วไป เปลือกในสีชมพู กระพี้สีขาว เปลือกและใบมีกลิ่นหอมแบบอบเชย

ใบ ใบเดี่ยว เรียงตรงข้าม หรือเกือบตรงข้าม รูปขอบขนาน กว้าง 2.5 – 7.5 เซนติเมตร ยาว 7.5 – 25 เซนติเมตร โคนใบมน ขอบใบเรียบ ปลายใบแหลม เนื้อใบหนาแข็งและกรอบ มีเส้นใบออกจากโคนใบ 3 เส้นยาวตลอดจนถึงปลายใบ ใบด้านล่างเป็นคราบขาว ยอดอ่อน, ใบสีแดง

ดอก ช่อแยกแขนง ออกที่ปลายกิ่ง ดอกย่อยสีเหลืองอ่อนหรือเขียวอ่อน ขนาดเล็ก กลีบเลี้ยง 6 กลีบ เรียง 2 ชั้น ชั้นละ 3 กลีบ แต่ละกลีบรูปไข่ ปลายแหลม มีขนนุ่มหนาแน่น ไม่มีกลีบดอก ดอกมีกลิ่นเหม็น

ผล ผลมีเนื้อเมล็ด รูปไข่กลับ ขนาดเล็ก ยาวประมาณ 1 เซนติเมตร ผิวเกลี้ยงเป็นมัน มีคราบขาว โคนมีกลีบเลี้ยงหุ้ม ผลอ่อนสีเขียวประขาว เมื่อสุกมีสีดำ เมล็ดรูปไข่

การนำไปใช้ประโยชน์

เปลือกต้นใช้เป็นเครื่องเทศ ยาขับลม บดเป็นผงใช้เป็นเครื่องเทศใส่อาหาร น้ำมันจากเปลือกไม้ต้น และใบใช้แต่งกลิ่น เช่น กลิ่นเครื่องสำอาง กลิ่นสบู่ ใช้เป็นสารตั้งต้นในการผลิตน้ำหอม แต่งกลิ่นอาหารและ เครื่องดื่ม เช่น ลูกกวาด ขนมหวาน เหล้า เป็นต้น ใช้เป็นส่วนผสมในยาแก้ท้องอืดท้องเฟ้อ ยาขับลม ใช้เป็นยา ฆ่าเชื้อโรคและกันบูด เปลือกต้นอบเชยเมื่อนำมาอย่างไฟจะมีกลิ่นหอม นิยมนำมาใส่ในแกงมัสมั่นและอาหาร ประเภทต้มหรือตุ๋นเนื้อสัตว์ต่าง ๆ เพื่อลดความคาว ผงอบเชยสามารถนำมาใส่ในอาหารหรือเครื่องดื่ม เช่น ชา กาแฟ น้ำผลไม้ แชนด์วิช เปลือกไม้ของอบเชยไทย นำไปตากแห้งแล้วตำให้เป็นผง นำไปทำ รูป

มีกลิ่นหอม เนื้อไม้อบเชยไทยมีกลิ่นหอมคล้ายการบูร เนื้อไม้หยาบและค่อนข้างเหนียว สามารถนำมาใช้ในการแกะสลักทำหีบใส่ของเพื่อป้องกันแมลง ทำเครื่องเรือน หรือทำไม้บุผนังที่สวยงามได้

สรรพคุณทางยา

1. เปลือกต้นและเนื้อไม้เป็นยาบำรุงร่างกาย ทำให้ร่างกายอบอุ่น ช่วยกระจายความเย็นในร่างกาย
2. เปลือกต้นใช้ปรุงรสเป็นยาหอมและยานัตถุ์ ทำให้สดชื่น แก้ปวดศีรษะ แก้อาการอ่อนเพลีย
3. เปลือกต้นช่วยลดความดันโลหิต ทำให้เลือดหมุนเวียนดี
4. เปลือกต้นช่วยย่อยสลายไขมัน ควบคุมระดับไขมันในเลือด และคอเลสเตอรอลชนิดเลว (LDL) ให้มี ระดับต่ำลง
5. เปลือกต้นช่วยต้านมะเร็ง เพราะมีสารคลีเซอโรซินเข้มข้น
6. เปลือกต้นเป็นยาแก้ไข้หวัด ไข้สันนิบาต แก้อาการหวัด แก้อาการไอ
7. เปลือกต้นช่วยแก้อาการคลื่นไส้อาเจียน
8. เปลือกต้นรากใช้ปรุงเป็นยาแก้อาการปวดฟัน
9. เปลือกต้นแก้อาการจุกเสียดแน่นท้อง ช่วยขับผายลม อาหารไม่ย่อย แก้อาการท้องร่วง แก้ท้องเสีย
10. เปลือกต้นช่วยรักษาแผลในกระเพาะอาหาร
11. เปลือกต้นช่วยขับพยาธิ ขับปัสสาวะ
12. เปลือกต้นช่วยแก้อาการปวดประจำเดือนของสตรี
13. เปลือกต้นเป็นยาห้ามเลือด ช่วยสมานแผล
14. เปลือกต้นและเนื้อไม้แก้อาการปวดหลัง ปวดเอว

เอกสารอ้างอิง

เมตไทย. (2563) อบเชย. สืบค้น 16 เมษายน 2565, จาก <https://medthai.com/อบเชย/>

สมาคมพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อม. (2563) ลักษณะทางพฤกษศาสตร์ของสมุนไพรอบเชย. สืบค้น 16 เมษายน 2565, จาก <https://adeq.or.th/อบเชย/>